

DOMN AL PĂCII

Studiul 5 pentru 30 ianuarie 2021

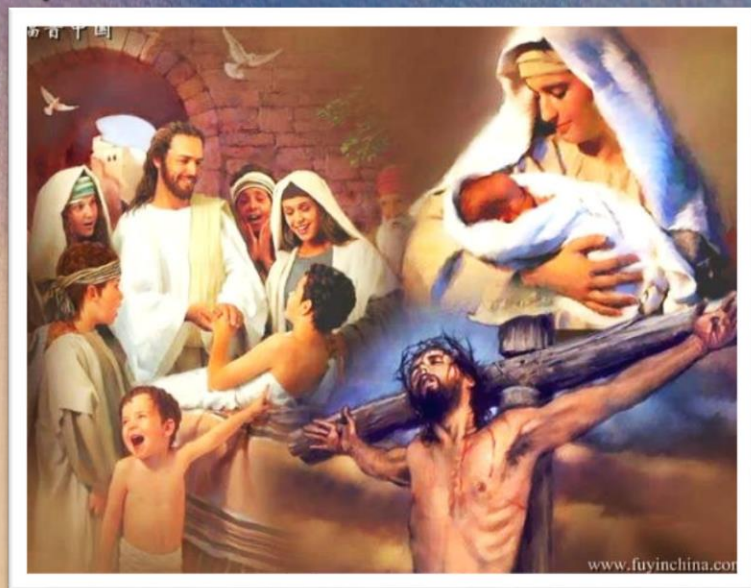
„Căci un Copil ni S-a
născut, un Fiu ni S-a
dat, și domnia va fi pe
umărul Lui; Îl vor numi:
Minunat, Sfetnic,
Dumnezeu tare, Părintele
veșnicilor, Domn al
păcii.”

Isaia 9:6

Capitolele 9-12 din Isaia îl prezintă pe Mesia în contextul rebeliunii lui Iuda și Israel.

Mesia, Isus, a venit să denunțe păcatul și să-l sfătuiască pe poporul lui Dumnezeu. Dar, mai presus de toate, a venit să lumineze, să mângâie și să-și mântuiască poporul.

Așadar, să vedem cum Isaia îl prezintă pe Isus în aceste capitole.

Lumină peste Galileea. Isaia 9:1-5.

Un Copil pentru noi. Isaia 9:6-7.

Nuiaua mâniei. Isaia 9:8-10:34.

Odrasla și Vlăstarul. Isaia 11.

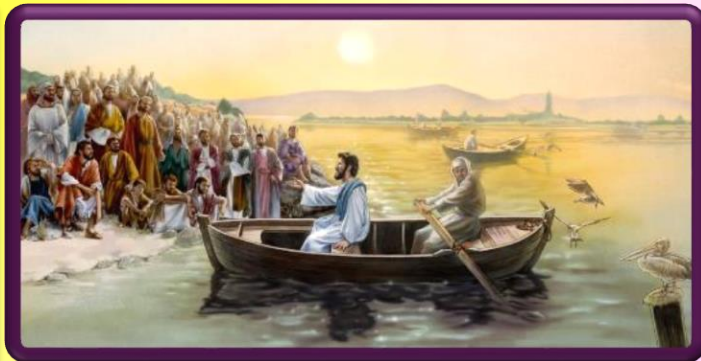
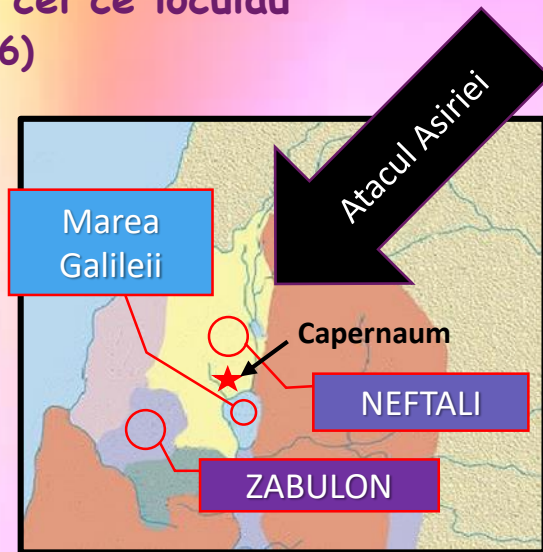
Mântuitorul. Isaia 12.

LUMINĂ PESTE GALILEEA

„Poporul care umbla în întuneric vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții răsare o lumină.” (Isaia 9:2; Matei 4:16)

Ca răspuns la cererea de ajutor a lui Ahaz, Tiglat-Pileser al III-lea a atacat regatul Israelului, cucerind teritoriile Neftali, Zebulon și Transiordania. Mai târziu, Shalmanasar al V-lea va cuceri și deporta restul populației israelite.

Acest teritoriu, cufundat în întunericul păgânismului (Isaia 8:22), primele roade ale cuceririi asiriene, va fi primul teritoriu care va vedea lumina adusă de Mesia.

Tocmai în acest loc, pe malul Mării Galileii, Isus și-a petrecut cea mai mare parte a slujirii sale publice (vezi Matei 4:12-17).

UN COPIL PENTRU NOI

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9:6)

Acest copil anunțat nu poate fi altul decât Mesia, Isus:

Sfetnic minunat: un sfetnic înțelept care ghidează corect. Este același nume cu care Îngerul lui Iehova (Isus însuși) a apărut în fața părinților lui Samson (Jud. 13:18)

Dumnezeu tare: El este însuși Dumnezeu întrupat, eroul puternic și curajos în luptă (Ioan 1:1; 1 Ioan 5:20)

Părinte veșnic: Isus este veșnic și este Tatăl întregii omeniri, deoarece este Creatorul omului și al lumii (Ioan 1:3; Col. 1:16; 2 Petru 3:18)

Domn al păcii: Isus este Împăratul drept care a venit pe lume pentru a împărți pacea (Apoc. 17:14; Ioan 14:27; Ioan 16:33)

NU IAUĂ MÂNIEI

„...mânia Lui nu se potolește și mâna Lui este tot întinsă.” (Isaia 9:12,17,21; 10:4)

Din cauza răutății poporului său, Dumnezeu a trebuit să-i pedepsească cu toiagul (Isaia 9:5). Aceasta înseamnă că El le-a permis să sufere dificultăți cu intenția ca ei să se pocăiască de păcatele lor și să se întoarcă la El.

Aceste dificultăți au fost împărțite în patru etape, una mai intensă decât cealaltă.

Dacă în vreun moment oamenii s-ar fi pocăit, dificultățile ar fi încetat (vezi Leviticul 26:14-39).

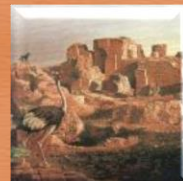
Astăzi, Dumnezeu continuă să ne ofere aceeași libertate pe care a acordat-o poporului său: de a-L asculta sau de a nu-L asculta.

În înțelepciunea Sa, Dumnezeu ne permite să suferim consecințele neascultării noastre atunci când vede în aceasta o oportunitate de a ne face să reflectăm și să ne întoarcem spre El.

[1] Război pe pământ (9:8-12)

[2] Căderea conducătorilor răi (9:13-17)

[3] Pustiirea pământului și foametea (9:18-21)

[4] Căderea judecătorilor nedrepti (10:1-4)

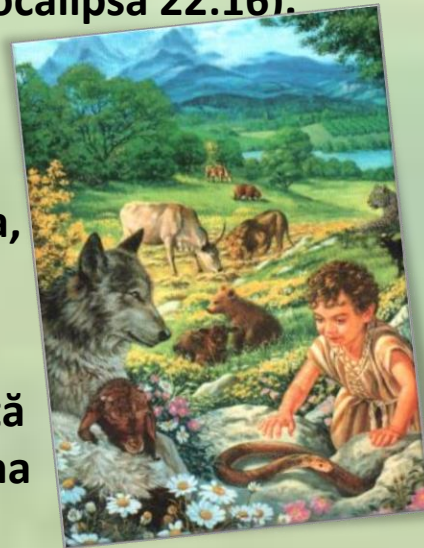
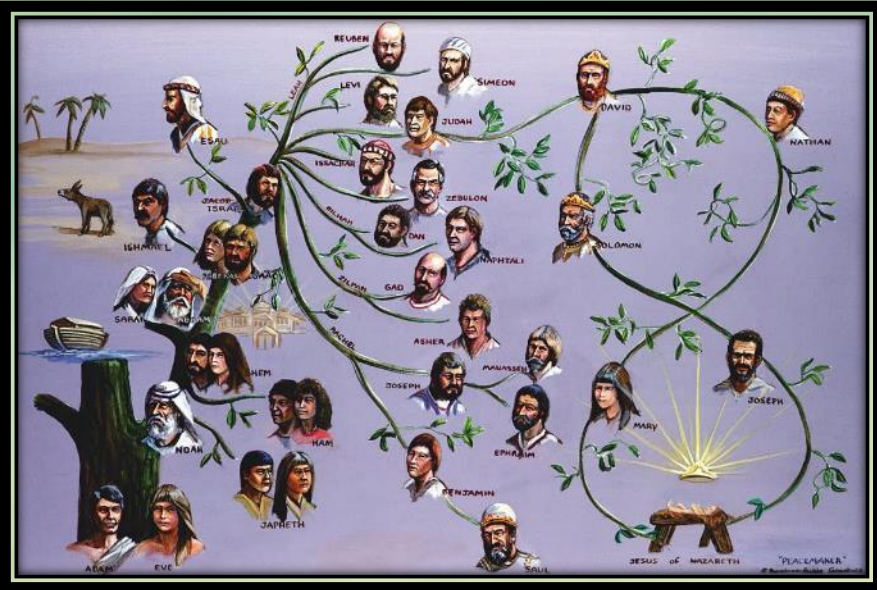
„Judecățile cumplite care ar cădea asupra celor care nu se pocăiesc - războiul, exilul, asuprirea, pierderea puterii și prestigiul în rândul națiunilor - toate acestea ar urma ca toți cei care au recunoscut mâna unui Dumnezeu jignit să poată fi conduși la pocăință. Cele zece triburi ale regatului nordic vor fi în curând împrăștiate între națiuni, iar orașele lor vor fi pustii; armatele distrugătoare ale națiunilor ostile își vor distruge pământul din când în când; chiar Ierusalimul ar cădea în cele din urmă și Iuda va fi luat captiv. Cu toate acestea, pământul promis nu va fi complet părăsit pentru totdeauna.”

E.G.W. (*Ve-ți primi putere*, 14 septembrie)

ODRASLA ȘI VLĂSTARUL

„Apoi, o Odraslă va ieși din tulpina lui Isai și un Vlăstar va da din rădăcinile lui. ” (Isaia 11:1)

„Tulpina lui Isai” se referă la Mesia ca un descendent al lui Isai, tatăl regelui David. Din acest motiv, Isus însuși este numit „rădăcina și descendentul lui David” (Apocalipsa 22:16).

Una dintre misiunile principale ale lui Isus a fost de a pune capăt păcatului, apostaziei și rebeliunii și de a stabili pacea durabilă și eternă. Această misiune a început cu slujirea, moartea, învierea și înscăunarea sa, dar nu este încă completă.

Așteptăm încă momentul în care „vaca și ursoaica vor paște la un loc și puii lor se vor culca împreună. Leul va mânca paie ca boul, pruncul de țâță se va juca la gura bortei năpârcii și copilul înțârcat va băga mâna în vizuina basiliscului. ” (Isaia 11:7-8).

MÂNTUITORUL

„Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere și nu mă voi teme de nimic, căci Domnul Dumnezeu este tăria mea și pricina laudelor mele și El m-a mântuit.” (Isaia 12:2)

Îngerul i-a informat pe Iosif și Maria că numele lui Mesia avea să fie „Isus”, adică „Domnul este mântuirea” (Mat. 1:21; Luca 1:31).

Isaia 12 este un cântec cântat de Isaia pentru a-L lăuda pe Mântuitorul [nostru]. El ne invită să facem cunoscute lucrările sale „în tot pământul” (v. 4), amintind de cântarea victoriei cântată de Moise după trecerea Mării Roșii (Exodul 15).

La fel, Apocalipsa 15 ne arată cântecul victoriei cântat de cei 144.000 în termeni foarte asemănători cu aceste cântece.

Numai în Isus putem găsi mântuirea. El va fi cântarea noastră când, foarte curând, toți vom cânta împreună „cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu și cântarea Mielului” (Apocalipsa 15: 3).

„Hristos este „Prințul păcii” (Isaia 9:6), iar misiunea Lui este de a restabili pacea pe pământ și în ceruri, pacea pe care păcatul a nimicit-o. „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.” (Romani 5:1.) Oricine consimte să renunțe la păcat și își deschide inima în fața iubirii lui Hristos, se face părtaș al acestei păci cerești.”

E.G.W. (Cugetări de pe Muntele Fericirilor, pag. 27)